

In dankbare herinnering aan
Gerhardus Johannes Antonius Spitshuis

echtgenoot van Christina Maria Josephina Sniijders

Geboren op 28 september 1922 te Oldenzaal.

Gesterkt door het Heilig Oliesel overleed hij
op 31 december 1993.

Daar waar zijn leven begon, eindigde het ook. Op de voor hem mooiste dag van het jaar, de traditionele oudejaarsnacht, verwisselde hij het tijdelijke voor het eeuwige.

Hij zou de kortste weg naar de volgende drift nemen, maar kwam er niet aan.

De nacht ervoor sliep hij zoals gewoonlijk slecht, als gevolg van de spanning, zo gepassioneerd was hij. De natuur was zijn lust en zijn leven. Daaruit mocht je oogsten, zij het met mate. Vaak vertelde hij over vroeger, over het landschap; hoe het er uit zag voor het in cultuur werd gebracht.

Hij had veel waardering voor zijn vader en grootvader, die mede hebben bijgedragen aan de totstandkoming van de bossen op de Boerskotten en 't Duivelshof. Deze worden nu 'beheerd' vanuit een visie die absoluut niet de zijne was.

Vader was een bescheiden man; hij was met kleine dingen blij te maken, al uitte hij zich daarover niet. Hij steunde zijn kinderen in de vorming voor de toekomst; dat was hem alles waard!

Als integer en plichtsgetrouw man heeft hij zijn 40-jarig jubileum als douanier mogen vieren. Bijna alles was bij hem ambtsgeheim; door zijn geslotenheid viel hij moei-

lijk te doorgronden. Zo ook over zijn ziekte. Als anderen hem vroegen hoe het met hem ging, antwoordde hij steevast: "goed, prima, ik ben zo gezond als een vis." Grote reizen hoefden voor hem niet. Erg plezierig vond hij het om met z'n tweetjes een weekje naar Wormer te gaan. Daar was hun vakantie-adresje.

Tezamen mochten ze de robijnen bruiloft vieren met vele familieleden, vrienden en bekenden. Met grote dankbaarheid en veel genoegten werd hier menigmaal aan teruggedacht.

Iedere morgen bracht hij zijn vrouw thee met beschuit op bed, om daarna aan zijn krant te beginnen. Ook voor anderen stond hij altijd klaar. Oppassen, iemand met de auto ophalen, een vriendelijke tekst; kleine gebaren met een grote betekenis.

Hij was een zorgzame man, vader en grootvader. Als diepgelovig mens kan hij nu op zijn laatste reis naar de 'eeuwige jachtvelden' in volle tevredenheid achterom kijken.

Lieve Opa,

Je gestamp met je voet, je tra la la la la, je dropjes, eventjes op schoot zitten en vertellen uit het dierenboek; dat alles zullen we missen.

Opa, bedankt voor alles wat je voor ons hebt betekend.

Voor uw blijk van medeleven na het overlijden van mijn lieve man, onze vader en opa zeggen wij U onze oprechte dank.

C.M.J. Spitshuis-Sniijders
Kinderen en kleinkinderen